

Lieta T-120/04

Peróxidos Orgánicos, SA pret Eiropas Kopienu Komisiju

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Organiskie peroksīdi — Naudas sodi — EKL
81. pants — Regula (EEK) Nr. 2988/74 — Noilgums — Pārkāpuma ilgums —
Pierādīšanas pienākuma sadale — Vienlīdzīga attieksme

Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 16. novembra spriedums . . . II - 4446

Sprieduma kopsavilkums

- 1. Konkurence — Administratīvā procedūra — Komisijas pilnvaras
(Padomes Regulas Nr. 2988/74 1. panta 1. punkts)*
- 2. Konkurence — Administratīvā procedūra — Noilgums lietu ierosināšanai — Atskaites
datums
(Padomes Regulas Nr. 2988/74 1. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkts, kā arī
2. panta 1., 2. un 3. punkts)*
- 3. Konkurence — Administratīvā procedūra — Komisijas lēmums, ar kuru tiek konstatēts
pārkāpums
(EKL 81. panta 1. punkts)*

4. *Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Uzņēmuma līdzdalība konkurenci ierobežojošā pasākumā*
5. *Konkurence — Administratīvā procedūra — Komisijas lēmums, ar kuru tiek konstatēts pārkāpums*
(Komisijas Paziņojums 96/C 207/04)
6. *Konkurence — Naudas sodi — Izvērtēšana pēc uzņēmuma individuālās rīcības*
(EKL 81. panta 1. punkts)

1. Lēmums, ar kuru konstatē pārkāpumu, nav sankcija Regulas Nr. 2988/74 attiecībā uz noilguma termiņiem procesuālās darbībās un sankciju piemērošanā atbilstīgi konkurences noteikumiem 1. panta 1. punkta nozīmē un tāpat uz to neattiecas šajā normā paredzētais noilgums. Līdz ar to Komisijas pilnvaru uzlikt soda naudu noilgums neietekmē tās netiešās pilnvaras konstatēt pārkāpumu. Tomēr šis netiešās pilnvaras pieņem lēmumu, ar ko konstatē pārkāpumu pēc noilguma iestāšanās, var izmantot tikai ar nosacījumu, ka Komisija pierāda savu leģitīmo interesi konstatēt attiecīgo faktu.

miņiem procesuālās darbībās un sankciju piemērošanā atbilstīgi konkurences noteikumiem 1. panta 1. punkta b) apakšpunktam un 2. punktam turpināta vai atkārtota pārkāpuma gadījumā ir jāpaiet pieciem gadiem no pārkāpuma galīgas pārtraukšanas dienas, lai iestātos noilgums Komisijas pilnvarām uzlikt soda naudu. Atbilstoši minētās regulas 2. panta 1. punktam šī laika rītējumu var apturēt ikviena rīcība, ar kuru Komisija uzsāk pārkāpuma izmeklēšanu, tostarp lūguma sniegt informāciju nosūtīšana, to apturot ar dienu, kad minētais lūgums ir darīts zināms tā saņēmējam, un līdz ar to atbilstoši minētās regulas 2. panta 3. punktam no šīs dienas noilguma laiku skaita no jauna.

(sal. ar 18. punktu)

2. Saistībā ar noilgumu atbilstoši Regulas Nr. 2988/74 attiecībā uz noilguma ter-

Šajā sakarā noilguma termiņa rītējuma pārtraukšana atbilstoši Regulas

Nr. 2988/74 2. panta 1. punkta otrajam teikumam, nosūtot lūgumu sniegt informāciju uzņēmumiem, kas piedalījušies apakšnoļīgumā par aizliegtu vienošanos, saskaņā ar šīs regulas 2. panta 2. punktu attiecas arī uz citiem uzņēmumiem kā šī apakšnoļīguma dalībniekiem, lai gan tie nav bijuši šī lūguma adresāti.

Komisija balstās vismaz uz pierādījumiem, kas ir pietiekami saistīti laikā, lai varētu saprātīgi pieņemt, ka šis pārkāpums ir veikts nepārtraukti no viena līdz otram datumam.

(sal. ar 46. un 47. punktu)

3. Lietas dalībniekam vai iestādei, kas norāda uz konkurences normu pārkāpumu, par to ir jāsniedz pierādījumi, ar ko juridiski pietiekami tiek pamatoti pārkāpuma fakti, un uzņēmumam, kas apgalvojuma par pārkāpumu atspēkošanai izmanto kādu pamatu aizstāvībai, ir jāsniedz pierādījumi, ka ir iestājušies šī aizstāvības pamata izmantošanas nosacījumi, lai minētajai iestādei tādējādi nāktos atsaukties uz citiem pierādījumiem.

Attiecībā uz pārkāpuma ilgumu tas ir apstākļi, kas veido pārkāpuma jēdzienu atbilstoši EKL 81. panta 1. punktam un kas galvenokārt ir jāpierāda Komisijai. Šajā sakarā judikatūrā ir izvirzīta prasība, ka tādu pierādījumu trūkuma gadījumā, kas tieši apstiprina pārkāpuma ilgumu,

Vispārējo principu, ka Komisijai ir jāpierāda visi pārkāpumu veidojošie apstākļi, ieskaitot tā ilgumu, kas varētu ietekmēt galīgos secinājumus par konkrētā pārkāpuma smagumu, neietekmē tas, ka attiecīgais uzņēmums ir izvirzījis ar noilgumu saistītu pamatu aizstāvībai, kas principā tam pašam ir jāpierāda. Neraugoties uz to, ka šis pamats aizstāvībai nav saistīts ar pārkāpuma vērtējumu, ir acīmredzams, ka atsaucoties uz šādu pamatu, ir jākonstatē pārkāpuma ilgums, kā arī datums, kurā pārkāpums ir izbeigts. Tomēr šie apstākļi vieni paši šajā sakarā nevar pamatot pierādišanas pienākuma uzlikšanu attiecīgajam uzņēmumam. Pirmkārt, pārkāpuma ilgums, kura noteikšanai ir jāzina tā beigu datums, ir viens no pārkāpuma pamata elementiem, kas ir jāpierāda Komisijai neatkarīgi no tā, vai šie elementi ir apstrīdēti ar noilgumu saistītajā pamatā aizstāvībai. Otrkārt, šo secinājumu apstiprina tas, ka Komisijas veikto procesuālo darbību nenoilgšana atbilstoši Regulai Nr. 2988/74 attiecībā uz noil-

guma termiņiem procesuālās darbībās un sankciju piemērošanā atbilstīgi konkurences noteikumiem ir juridiski objektīvs kritērijs, kas izriet no tiesiskās drošības principa, ko apstiprina minētās regulas preambulas otrais apsvēruma, un līdz ar to arī nosacījums ikviena lēmuma par sankcijas piemērošanu spēkā esamībai. Komisijai šis princips ir jāievēro pat tad, ja uzņēmums šajā sakarā pamatu aizstāvībai nav izvirzījis.

turpināšana un kavēta tā atklāšana, un tādējādi šo netiešo apstiprinājumu var uzskatīt par līdzdalību vai pasīvu piedaļišanos pārkāpumā.

(sal. ar 68. punktu)

Šāds pierādīšanas pienākuma sadalījums var mainīties atkarībā no tā, vai viena lietas dalībnieka izvirzītie faktiskie apstākļi var likt otram lietas dalībniekam sniegt skaidrojumu vai pamatojumu, ko neizdarot, var secināt, ka pierādīšanas pienākums ir izpildīts.

(sal. ar 50.–53. punktu)

4. Uzņēmumam publiski nepaziņojot par norobežošanas no konkurenci ierobežojošā pasākuma, kurā tas ir piedalījies, vai par to neinformējot administratīvās iestādes, tiek faktiski veicināta pārkāpuma

5. Kaut gan parasti ir jāatzīst zināma neuzticēšanās prettiesiskas aizliegtas vienošanās galveno dalībnieku brīvprātīgi sniegtajiem materiāliem, ievērojot iespēju, ka šie dalībnieki centīsies samazināt savu un palielināt citu dalībnieku ieguldījuma nozīmi pārkāpuma izdarīšanā, tomēr ir jāatzīst, ka minētie dokumenti nav ticami tādēļ, ka ir iesniegti, lai panāktu paziņojuma par naudas sodu neuzlikšanu vai to apjoma samazināšanu lietās, kas skar aizliegtas vienošanās, piemērošanu un tādēļ, ka to autoriem šajā sakarā ir noteikta interese iesniegt pierādījumus pārējo aizliegtas vienošanās dalībnieku vainai, kas neatbilst paziņojumā par sadarbību paredzētās procedūras loģikai. Tas, ka ir izteikts lūgums piemērot paziņojumā par sadarbību paredzētās priekšrocības, lai saņemtu soda naudas samazinājumu, ne vienmēr norāda uz mēģinājumu sniegt sagrozītus pierādījumus citu inkriminētās aizliegtās vienošanās dalībnieku rīcī-

bai. Turklāt ikviens mēģinājums maldināt Komisiju var radīt šaubas par šāda lūguma iesniedzēja godīgumu, kā arī sadarbības pilnību un apdraudēt tā iespēju saņemt visas paziņojumā par sadarbību paredzētās priekšrocības.

(sal. ar 70. punktu)

6. Vienlīdzīgas attieksmes princips ir jāievēro atbilstoši tiesiskuma principam, saskaņā ar kuru persona savās interesēs nevar atsaukties uz citas personas interesēs izdarītu nelikumību. Iespējamā nelikumīgā darbība pret citu uzņēmumu, kas netiek izskatīta attiecīgajā tiesvedībā, nevar likt Kopienų tiesai konstatēt diskrimināciju un tādēļ arī pret tiesvedībā

aplūkoto uzņēmumu vērstu nelikumīgu darbību. Šādas pieejas rezultātā būtu jānosaka "vienlīdzīgas attieksmes, izdarot nelikumīgu darbību", princips un Komisijai, piemēram, būtu jāuzliek pienākums neņemt vērā tās rīcībā esošos pierādījumus, lai sauktu pie atbildības uzņēmumu, kas izdarījis noziedzīgu nodarījumu, tikai tādēļ, ka kāds cits uzņēmums, kas, iespējams, atrodas līdzīgā situācijā, ir nelikumīgi izvairījies no šādas sankcijas. Turklāt, ja uzņēmums ar savu rīcību ir pārkāpis EKL 81. panta 1. punktu, tas nevar izvairīties no paredzētā soda tādēļ, ka citiem uzņēmumiem soda nauda nav uzlikta, jo Kopienų tiesa nav izskatījusi attiecīgo uzņēmumu situāciju.

(sal. ar 77. punktu)